

BOEKAANKONDIGING.

Dr. JOHANN LOOS, Die Therapie der Kinderkrankheiten an der Klinik des Prof. Dr. ESCHERICH in Graz. (*Die klinische Therapie der Gegenwart*, 1893, V—VII. Heft).

PAUL LEFERT, La pratique des maladies des enfants dans les hôpitaux de Paris etc. (*Manuel du médecin praticien*, 1893).

Over de waarde van recepten-boeken kan men verschillend oordeelen. Dat er telkens nieuwe verschijnen, bewijst nochtans dat ze begeerd en verkocht worden; vandaar de korte aankondiging van de beide bovengenoemde op paediatrisch gebied.

Het eerste, in octavo-formaat, bevat de door ESCHERICH gevolgde behandeling van de meest voorkomende, alphabetisch gerangschikte, kinderziekten. Dat ook de regeling der kunstmatige voeding een plaatsje in het boekje vindt, kan als een voordeel gelden. Overigens blijkt de waarde uit den titel: zij, die wenschen ingelicht te worden, hoe ESCHERICH zijn patiëntjes behandelt, vinden, voorzoover het boekje daarop een antwoord kan geven, hun weetgierigheid bevredigd.

Het Fransche werkje maakt meer den indruk van een zakboekje, en heeft boven het eerste voor, dat het de therapeutische maatregelen van verschillende kinderartsen bevat. Het geeft dus niet alleen een ruimere keus, maar tevens meer aanleiding tot zelfstandige overweging bij deze. Door de samenwerking van niet minder dan 90 mannen kwam het boekje tot stand. De methoden van verschillende geneeskundigen worden bij elke ziekte na elkaar opgegeven; daaronder vindt men de meest bekende autoriteiten op het gebied der paediatric. Bij het naslaan geeft dit een groot gemak, en bij de keus een hulpmiddel tegen eenzijdigheid. Daar niet alleen recepten, maar ook allerlei andere hulpmiddelen bij de behandeling en de verpleging van zieke kinderen worden vermeld, geeft het boekje werkelijk eenigszins een beeld van de hedendaagsche Fransche paediatric. Dat de methoden dikwijls sterk afwijken van de onze, die meestal meer op Duitsche leest geschoeid zijn, is voor Hollandsche artsen minder een bezwaar dan een voordeel. Een verder voordeel, dat niet alle Fransche boeken over geneeskunde deelen, is, dat over het algemeen de namen der geneesmiddelen voor ons Nederlanders begrijpelijk zijn en dat deze slechts bij uitzondering naar personen genoemd zijn, die ze uitvonden, samenstelden of het eerst in gebruik namen. Twee alphabetische registers, die elkaar geheel aanvullen, het eerste, waarin bij elken Schrijver de verschillende ziekten, en het tweede, waarin bij elke ziekte de verschillende Schrijvers worden vermeld, verhoogden de doelmatigheid.

Utrecht,

Dr. S. K. HULSHOFF.